

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 kwietnia 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił M. B. , po rozpoznaniu wniosku z dnia 5 lutego 2018 r , prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, podnosząc, że zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy, nadto w dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę , czyli w okresie 5.02.2008 do 4.02.2018 r na wymagane 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych udowodnił 2 lata , 1 miesiąc i 17 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym okresów składkowych 1 rok, 7 miesięcy, 16 dni, okresów nieskładkowych – 6 miesięcy i 1 dzień.

/decyzja k. nienum. akt ZUS/

W dniu 23 maja 2018 roku wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji. /odwołanie k. 3/

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 29 maja 2018 roku organ rentowy wnosił o jego oddalenie argumentując, jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k. 7/

Na rozprawie w dniu 9.04.2019 r pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o przyznanie kosztów zastępstwa procesowego udzielonego przez pełnomocnika z urzędu.

/protokół – k. 84 odw./

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. B. urodził się w dniu (...), z zawodu jest plastykiem.

(okoliczności bezsporne, wniosek o rentę w aktach ZUS)

W dniu 5 lutego 2018 r ubezpieczony złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

(wniosek - k. nienum. akt ZUS)

W okresie 5.02.2008 – 4.02.2018 r wnioskodawca posiada okresy składkowe w wymiarze 1 rok, 7 miesięcy i 16 dni, nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy i 1 dzień (łącznie 2 lata, 1 miesiąc, 17 dni). Ostatni okres ubezpieczenia wnioskodawcy przypadał na dzień 3.04.2010 r. Od 2010 r wnioskodawca jest zarejestrowany w PUP bez prawa do zasiłku.

/ przebieg zatrudnienia, wyliczenia, świadectwa pracy, karta przebiegu zatrudnienia – k. nienum. akt ZUS – plik II, Plik I/

W okresie 3.02.2006 – 2.02.2016 r wnioskodawca posiada okresy składkowe w wymiarze 3 lat, 3 miesięcy i 24 dni, nieskładkowe w wymiarze 9 miesięcy i 27 dni (łącznie 4 lata, 1 miesiąc, 21 dni).

/karta przebiegu zatrudnienia, wydruk okresów składkowych i nieskładkowych – k. nienum. akt ZUS/

Orzeczeniem lekarza orzecznika z dnia 6.03. 2018 r ustalono, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

/orzeczenie lekarza orzecznika – k. nienum. akt ZUS/

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej z dnia 4.04. 2018 r ustalono, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

/orzeczenie komisji lekarskiej – k. nienum. akt ZUS/

U wnioskodawcy rozpoznano zwyrodnienie kręgosłupa, szczególnie odcinka lędźwiowo – krzyżowego z zespołem bólowym kręgosłupa w wywiadzie. W badaniu neurologicznym nie stwierdza się objawów uszkodzenia układu nerwowego, które pozwoliłoby uznać wnioskodawcę za długotrwale niezdolnego do wykonywania pracy zarobkowej. /pisemna opinia biegłego neurologa – k. 15 – 17/

U wnioskodawcy rozpoznano zaburzenia depresyjne i lekowe mieszane. W latach 2016 – 2018 odbywały się u badanego jedynie wizyty domowe, ale stan psychiczny opisywany jest jako względnie stabilny a jego funkcjonowanie jako prawidłowe. Jest zdolny do pracy zawodowej zgodnie ze swoimi kwalifikacjami. /pisemna opinia biegłego psychiatry – k. 19 – 21/

U wnioskodawcy rozpoznano miażdżycę zarostową tętnic kończyn dolnych z objawami przewlekłego niedokrwienia obu kończyn dolnych w stopniu zaawansowania II B w czterostopniowej skali wg. F., przewlekły nikotynizm. Uznaje się badanego za częściowo niezdolnego do pracy - przy znacznym stopniu utraty zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, od dnia 3.02.2016 (dzień badania USG D.) - do dnia 29.02.2020 r.

/pisemna opinia biegłego chirurga naczyniowego – k. 24 – 24 odw./

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów i zważył, co następuje :

Odwołanie jest niezasadne.

Przesłanki nabycia uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy określa przepis art. 57 ust. 1. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.2018.1270 t.j) . Zgodnie z tym przepisem renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, oraz
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12).

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne /art. 13 ust. 1/.

Zdefiniowanie pojęcia "poziom kwalifikacji", użytego w tym przepisie ma istotne znaczenie, bowiem stanowi ono podstawę do ustalania rodzajów prac, które są w zasięgu możliwości ubezpieczonego, mimo stwierdzonego upośledzenia sprawności organizmu, a co za tym idzie, do ustalenia czy ograniczenie zdolności do pracy można zakwalifikować, jako znaczne. O poziomie posiadanych kwalifikacji do pracy decyduje nie tylko wykształcenie, lecz także uzyskana poprzez przyuczenie do zawodu umiejętność wykonywania specjalistycznej, kwalifikowanej pracy, także pracy fizycznej. Niższy jest zatem poziom kwalifikacji osób wykonujących proste prace fizyczne, niewymagające przyuczenia zawodowego niż poziom kwalifikacji osób wykonujących prace wymagające określonych

specjalistycznych umiejętności nabywanych na podstawie przygotowania zawodowego./tak SA w wyroku z dnia 19 listopada 2015 r , III AUa 786/15, Lex nr 1950585/.

Częściowo niezdolny do pracy jest pracownik, który w wyniku choroby ma w istotny sposób ograniczoną zdolność do pracy w pełnym wymiarze czasu pracy. Może on natomiast wykonywać zatrudnienie niżej kwalifikowane, o niższych zarobkach, w obniżonym wymiarze godzin. Wykonywanie pracy o takim charakterze nie świadczy o odzyskaniu zdolności do pracy./tak SA w Szczecinie w wyroku z dnia 19 stycznia 2016 r, III Aua 342/15, Lex nr 2026205/

Stosownie do art. 58 ust. 1 warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

- 1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;
- 2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;
- 3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;
- 4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;
- 5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Na mocy ust. 2 art. 58 okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Zgodnie z art. 58 ust. 3 jeżeli ubezpieczony nie osiągnął okresu składkowego i nieskładkowego, i którym mowa w ust. 1 warunek posiadanego wymaganego okresu uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony został zgłoszony do ubezpieczenia przed ukończeniem 18 lat albo w ciągu 6 miesięcy po ukończeniu nauki w szkole ponadpodstawowej, ponadgimnazjalnej lub w szkole wyższej oraz do dnia powstania niezdolności do pracy miał, bez przerwy lub z przerwami nieprzekraczającymi 6 miesięcy, okresy składkowe i nieskładkowe.

Zgodnie zaś ust. 4 art. 58 przepisu ust. 2 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Z kolei w oparciu o art. 57 ust. 2 określonego w art. 57 ust. 1 pkt. 3 warunku aby niezdolność do pracy powstała we wskazanych okresach albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, okresy składkowe, o których mowa w art. 6; oraz okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7. Przy czym w myśl ust. 2 art. 5 przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw dla uwzględnienia odwołania.

Istotą sporu była kwestia ustalenia niezdolności do pracy wnioskodawcy, jej rodzaju i daty jej powstania, bowiem od niej była uzależniona przesłanka wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy - okresowo od dnia 3.02.2016 (dzień badania USG D.) - do dnia 29.02.2020 r.

Na okoliczność oceny stanu zdrowia wnioskodawcy Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych.

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy dokonał w oparciu o opinie biegłych: psychiatry, neurologa i chirurga naczyniowego.

Sąd, oceniając zgromadzony materiał dowodowy, w pełni uznał wartość dowodową opinii powołanych w sprawie biegłych.

W ocenie Sądu złożone do sprawy opinie nie zawierają żadnych braków i wyjaśniają wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy.

Biegli opinie wydali po przeprowadzeniu stosownych badań i analizie dostępnej, złożonej przez wnioskodawcę dokumentacji lekarskiej, w tym przedstawionych wyników i wywiadu lekarskiego. Określili schorzenia występujące u badanego oraz ocenili ich znaczenie dla jego zdolności do pracy i jej terminu, odnosząc swą ocenę do poziomu jego kwalifikacji zawodowych. Zdaniem Sądu, opinie biegłych są rzetelne, sporządzone zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym ich przedmiot, a wynikające z nich wnioski są logiczne i prawidłowo uzasadnione.

W ocenie Sądu rozpoznającego przedmiotową sprawę ubezpieczony ani ZUS nie przedstawili żadnych zasadnych argumentów w celu skutecznego podważenia wydanych w sprawie ekspertyz. Strony nie zgłaszały żadnych zastrzeżeń do opinii biegłych ani wniosków dowodowych na okoliczność stanu zdrowia wnioskodawcy.

Dlatego też Sąd nie odmówił tym opiniom wiarygodności i mocy dowodowej i przyjął, iż z punktu widzenia biegłego chirurga naczyniowego wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy we wskazanym powyżej okresie, a niezdolność ta powstała w dniu 3.02.2016 r.

Z poczynionych ustaleń wynika, iż w dziesięcioleciu na datę zgłoszenia wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy wnioskodawca udowodnił na wymagane 5 lat: 1 rok, 7 miesięcy i 16 dni okresów składkowych oraz 6 miesięcy i 1 dzień okresów nieskładkowych – łącznie 2 lata, 6 miesięcy i 4 dzień.

Wnioskodawca w dziesięcioleciu poprzedzającym niezdolność do pracy (3.02.2016 r), udowodnił na wymagane 5 lat: 3 lata, 3 miesiące i 24 dni okresów składkowych oraz 9 miesięcy i 27 dni okresów nieskładkowych – łącznie 4 lata, 1 miesiąc i 21 dni.

Wnioskodawca w żaden sposób nie zakwestionował wyliczeń organu rentowego dokonanych na podstawie przedstawionych przez niego dokumentów dotyczących zatrudnienia, nie zgłosił żadnych zastrzeżeń ani wniosków dowodowych w tym zakresie. W odwołaniu podnosił jedynie, iż brak wymaganych okresów wynika z długotrwałej rejestracji jako osoby bezrobotnej.

Należy przypomnieć, że okresem składkowym po dniu 14.11.1991 r jest wyłącznie okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych (art. 6 ust. 1 pkt. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS), a okresem nieskładkowym okresy udokumentowanej niezdolności do pracy, za które wypłacone zostały z Funduszu Pracy, m.in. zasiłki dla bezrobotnych (art. 7 pkt.12 wskazanej ustawy).

W konsekwencji wnioskodawca nie spełnia także przesłanek z art. 58 ust.3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (nieprzerwany okres składkowy i nieskładkowy, z dopuszczalną przerwą nieprzekraczającą 6 miesięcy).

Nadto niezdolność do pracy wnioskodawcy nie powstała w okresie ubezpieczenia, w okresie pobierania zasiłków z ubezpieczenia społecznego, ani w okresie 18 miesięcy od ustania tych okresów, ostatnie ubezpieczeniu ustało bowiem w dniu 3.04.2010 roku.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku, bowiem nie zostały spełnione wszystkie przesłanki prawa do renty w postaci okresów składkowych i nieskładkowych oraz powstania niezdolności do pracy w okresie referencyjnym.

O kosztach pełnomocnika z urzędu Sąd orzekł na podstawie § 2,3,4, 15 ust.2 ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu /Dz.U.2019.68 t.j/.